

lig ondt, at det bliver nægtet paa den Konto, hvor det hører hjemme, og jeg kan fuldstændig tiltræde alt, hvad der er blevet sagt til Fordel for dette Skib. Jeg ønsker det ganske overordentlig meget. Det er omtrent nødvendigt for en virkelig Udvikling af Esbjerg at have et saadant Skib. Vi kunne f. Eks. ikke udlægge flere Bystønder osv. Det er egentlig helt nødvendigt at faa det. Men paa Kontoen til Bygning af Krigsstibe kan jeg virkelig ikke tage imod dette Skib, det er aldeles afgjort.

Der er endnu en Sag, som jeg gerne vil tale et Par Ord om, nemlig at man vil nægte Forslaget om at forøge Honoraret til Bestyreren ved meteorologisk Institut med 800 Kr. Jeg synes, at den ærede Ordfører sagde, at han har 4,800 Kr. (Ordføreren (Neergaard): Ja). Nej, han har 4,000 Kr., og der foreslaas her 4,800 Kr. — jeg skulde tage meget fejl, om det ikke er rigtigt, jeg tror det ganske vist. Det er 4,000 Kr., han har, og det er ikke saa overordentlig meget efter den Stilling, han indtager, idet Instituttets Virksomhed jo nu er bleven betydelig. Naar den ærede Ordfører sagde, at man for ikke fast ansatte Embedsmænd aldrig burde forøge det Honorar, man havde begyndt med, saa synes jeg dog, at det i dette Tilfælde ikke bør tages saa strengt, og det har man heller ikke gjort over for hans Forænger. Han fik Honoraret forhøjet, ganske vist kun til 4,000 Kr. Det meteorologiske Institut var jo en meget ubetydelig Anstalt, da det begyndte, men den tidligere Bestyrer fik dog Honoraret forøget flere Gange og havde til sidst 4,000 Kr. Siden den Tid har Instituttet udviklet sig meget betydelig, blandt andet er hele det magnetiske Observatorium lagt dertil, og jeg synes, at naar en Mand i over 10 Aar har besørget sin Gerning godt, er det ikke saa urimeligt, at man ønsker, at Honoraret sættes højere end netop til 4,000 Kr. Han har ganske vist Fribolig, det vil jeg dog tilføje. Det er imidlertid en Stilling, som, synes jeg, bør lønnes som en Professorens ved Universitetet. I og for sig mener jeg, at det er urimeligt, at han ikke har kongelig Ansættelse. Det skyldes kun den Omstændighed, at han blev ansat i en Periode, da det kom temmelig stærkt op, at man skulde undgaa kongelige Ansættelser.

Naar jeg gaar til § 27, kan jeg ogsaa der gaa ind paa, hvad enten hele Udvalget eller Udvalgets Flertal har foreslaaet, uagtet de have været meget slemme til at slippe af i Aar. Derimod kan jeg virkelig ikke gaa ind paa Mindretallets Forslag. Mindretallet vil, efter hvad det ærede Medlem for Holbæk Amts Afd. Valgtreds (M. Sørensen) sagde,

ikke gaa ind paa Forsærdigelsen af ny Redler til Torpedostiftet „Esbern Snare“, uagtet dette Skib er ubrugeligt med de Redler, som det har. Det kan aldeles ikke benyttes med dem. Man kan ikke forsvare, at Besætningen skal faa Skibet om Dreene, ved at Redlerne springe. Det ærede Medlem er imod at Bevillingen staar paa det Sted, hvor den staar, og vil have den paa et andet Sted. Men det er der jo ikke Forslag om. Mig er det omtrent det samme, hvor de bevilge det, om man bevilger det paa § 27 eller paa § 23, naar de blot ikke tage noget andet bort. — De andre Ting skal jeg ikke komme ind paa. Den ærede Taler fra Kalundborg syntes, at det var underligt, at nogen havde nægtet Revolvere i Fjor, men derimod foreslaaet dem anstaffede i Aar. Det kan jeg slet ikke forstaa. Der er mange forskjellige Ting, som man skal have, og saa siger man: I Aar tage vi dem ikke, men udsætte dem til næste Aar, og saa tage vi dem til næste Aar. Det gør man i mange Husholdninger; hvad man ikke kan faa i det ene Aar, venter man med til det næste. — Med Hensyn til den sidste Konto: Udsendelse af et ekstraordinært Stationsstib til Island i 5½ Maaned, skal jeg ikke udtale mig derom, da jeg ved, at min ærede Kollega, Ministeren for Island, ønsker at udtale sig derom.

Ministeren for Island (Nellemann): Jeg finder mig foranlediget til at gøre nogle Bemærkninger angaaende det Forslag, som den ærede Marineminister nyligt omtalte, nemlig om Udsendelsen af et ekstraordinært Stationsstib til Island til Sommer. Jeg skal først bemærke, at naar denne Sag er kommen noget sent til Udvalget, ligger det i, at de islandske Sager i det hele taget altid komme temmelig sent herind. Altinget holdes om Sommeren og sluttes i Almindelighed først ved den 1ste September. Men man maa ikke forestille sig, at de deroppe til at trykke Altingstidenden og hvad dertil hører, have et saadant Apparat som her. Det er noget, som ofte trækker ud i en Maaned eller længere; og som Følge deraf komme de islandske Sager ikke herved før i Oktober eller November Maaned og somme Tider senere. Skrivelsen fra Ministeriet for Island til Marineministeriet er af 12te November. Der er for Resten i Udvalgets Betænkning indløbet en Trykfejl, idet der nemlig i Udvalgets Betænkning staar den 12te i denne Maaned, hvilket efter Sammenhængen betyder den 12te December. Men det er naturligvis fejl; thi da Marineministerens Skrivelse til Udvalget er dateret den 1ste December, kan den ikke paaberaabe